

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

6.1 ค่าแนะนำการยอมรับรวมของแยมบรรจุกระป๋องที่ผ่านเข้าด้วยความร้อน อุณหภูมิ 110°C . มีค่า $F_0 = 1.49$ และ 1.07 นาที ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และคงเหลืออยู่ในช่วง ช้อนเล็กน้อยซึ่งช้อนปานกลาง

6.2 แยมบรรจุกระป๋องจะมีสุกยากาศเฉลี่ย $3.5-6.1$ น้ำประกอบ น้ำหนักบรรจุเฉลี่ย $163-202$ กรัม น้ำหนักสุกเฉลี่ย $136-173$ กรัม pH เฉลี่ย $5.63-5.80$ และร้อยละของ การเกยกันของตะเข็บกระป๋องเฉลี่ย $52-58$

6.3 ปริมาณในไตร์ที่ใส่ในแยมและระยะเวลาการเก็บ (ภายใต้ 31 วัน) มีผลต่อ ปริมาณในไตร์ติดตัวในผลิตภัณฑ์ โดยที่ปริมาณในไตร์ติดตัวจะลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บนานขึ้น และปริมาณในไตร์ที่ใช้ในการเดียวมีค่าน้อยลง ($p \leq 0.05$) แยมบรรจุกระป๋องที่ เวลาเก็บ 1 และ 3 วัน มีปริมาณในไตร์ติดตัวมากกว่าที่เวลาเก็บ 6 11 17 24 และ 31 วัน ($p \leq 0.05$) และที่ระดับในไตร์ 300 และ 400 ppm. ปริมาณในไตร์ติดตัวมากกว่าที่ ระดับ 0 125 และ 200 ppm. อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนที่ระดับในไตร์ 300 ppm. จะมีปริมาณ ในไตร์ติดตัวไม่แตกต่างจากที่ระดับ 200 ppm.

6.4 การบวมของกระป๋องจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสองอย่างคือคุณภาพและเวลาการเก็บ โดยที่ปริมาณในไตร์ที่ใช้ในการเดียว และระยะเวลาการเก็บ โดยที่ปริมาณในไตร์ในการเดียวต่ำ และเวลาเก็บเพิ่ม มากขึ้น อัตราการบวมของกระป๋องจะเพิ่มมากขึ้น

6.5 เมื่อระดับในไตร์ที่ใช้ในการเดียวมากขึ้น เวลาที่กระป๋องเริ่มบวมจะนานขึ้น ($p \leq 0.05$)

6.6 แยมบรรจุกระป๋องที่ใส่สปอร์ต PA 3679 ในปริมาณ 7.6×10^3 สปอร์ตต่อ กระป๋อง เมื่อนำไปผ่านเข้าด้วยความร้อน $F_0 = 1.27$ นาที เก็บรักษา 6 เดือน พบว่า ระดับ ในไตร์ที่ใช้ในการเดียว 0 125 200 300 และ 400 ppm. จะขึ้นอยู่กับการบวมของกระป๋อง ได้ 0 8 16 8 และ 52% ตามลำดับ

6.7 ระดับในไตร์ที่ใช้ในการเดียว 400 ppm. จะมีปริมาณในไตร์ติดตัว และ nitrosamine อยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อการบริโภค และเมื่อทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัส ภายในช่องปากที่ไว้เป็นเวลา 5 เดือน ค่าแนะนำการยอมรับรวมไม่แตกต่างจากที่ระยะเวลา เวลาเก็บ 0 เดือน คืออยู่ในช่วงช้อนเล็กน้อย ถึงช้อนปานกลาง

6.8 ปริมาณในไตร์ทอกค้างในผลิตภัณฑ์น้อยมาก ปริมาณ 0-4 ppm. และจำนวนการป้องกันความชื้นอยู่กับปริมาณในไตร์ที่ใช้ในการเคี้ยว จึงอาจสันนิษฐานได้ว่า ปริมาณในไตร์ เวิ่งต้นจะมีผลในการขับถ่ายจุลินทรีย์มากกว่าปริมาณในไตร์ทอกค้าง

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยที่จะทำต่อไป

ในการผลิตเชิงการค้า ควรปรับปรุงคุณภาพของแมมบารุงกระป่อง โดยทดลองให้ผ่านความร้อนที่มีค่า F_u ประมาณ 0.2-0.6 นาที เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีเนื้อสัมผัส การอุ่มน้ำ และการขอมรับดีทีน ซึ่งควรจะทดลองใส่ binder และ filler เพื่อช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติดีทีน และยังช่วยลดต้นทุนทางที่มี การบรรจุแมมบารุงในได้ก่อนรอมคั่ว จะทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่าย จึงควรใช้เครื่องมือบรรจุแมมบารุงในกระป่องได้เลย โดยที่เครื่องมือดังกล่าวจะมีลักษณะการทำงานคล้ายลูกสูบ จะต้นให้เข้มที่แนวแล้วไปอัดติดกันในกระป่อง ภายใต้สภาวะสูญญากาศ เพื่อดึงอากาศที่มีในก้อนเนื้อและการป้อง กรณีรอมคั่วอาจใช้พองกลืนรอมคั่วสำเร็จรูปในสูตรได้ นอกจากนั้นในการทดสอบการขอมรับของผลิตภัณฑ์ควรใช้กลุ่มผู้ทดสอบให้กว้างขึ้น และตรงกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

ควรทดลองในระดับอุตสาหกรรม โดยควบคุมกระบวนการผลิตให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ อุ่นสีเมือง ปริมาณในไตร์ที่จะใช้ในการเคี้ยวจึงอาจลดต่ำลง อย่างไรก็ตาม ควรทดสอบอยุการเก็บของผลิตภัณฑ์เลี้ยงก่อน